

Santes Escripures, i després el Símbol o Credo, article per article.

Elevat a bisbe de Jerusalem hagué de sofrir, talment com el Senyor durant sa vida pública, incomptables injustícies i persecucions. Desterrat tres vegades pels heretges Arrians que negaven la divinitat de Jesucrist, ell afirmà sempre amb fermesa aquest gran dogma, i fou resituït amb honor al seu seial per l'emperador Teodosi. Llavors governà tranquilament la seva Es-

glésia, i profetitzà que els esforços que feia Julià l'Apòstata per refer el Temple de Jerusalem serien en va. Assistí al segon Concili de Constantinoble en el qual fou condemnada novament l'heretgia Arriana, i morí l'any 386.

Santifiquem per la penitència els nostres esperits i els nostres cors, per tal que en arribar la Pasqua de l'ànima, meresquem d'ésser participants de la divina natura.

Només són feliços els bons, els savis i els sants; però els sants ho són més que els altres; tan apta per a la santedat és la naturalesa humana!

VOLVES MORALS I CATEQUÍSTIQUES

«En nom del Pare, del Fill
i de l'Esperit Sant. Amén.»

Germans: Ja tenim bandera!

Exèrcit sense bandera, dia sense sol, barca sense timó, cos humà sense ànima...!

Nosaltres ja en tenim gràcies a Déu!

Quan érem infants, ens acontentàvem d'un esquinç de paper gallejant al grat del vent dalt d'una canya... Nostra bona mare, però, ens n'issava una de venerable sobre el front, amb una branca florida que a faisó de clau d'or segellava nostres llavis i s'allargava com una arrel viva fins als plecs més íntims del cor en signar-se damunt del pit. I nostra intel·ligència, bo i essent encara herma de tota humana percepció, llegia l'inscripció que obria nostres llavis de clavell carmí:

«En nom del Pare, del Fill,
i de l'Esperit Sant. Amén.»

Els bons cristians l'issen damunt el pal de la barqueta del seu cor, en emprendre la tasca diària mar endins de la vida; amb Ella, com amb altra clau d'or, tanquen el sepulcre del llit llur en anar-se'n, al vespre, a descansar, i no es descuiden mai d'onejar-la en emprendre una feina o obra...

En encetar aquestes breus converses amb els cristians lectors de la *Fulla Parroquial*, ens plau, també, d'aixecar-la ben enlaire, per tal que ens aixoplugui a tots i ens guïi amb la seva Llum divinal.

«En nom del Pare, del Fill,
i de l'Esperit Sant. Amén.»

«Al cap i a la fi no es troba en la vida res més que allò que s'hi ha possat». «El que sembla vents, recull tempestats.» Quina responsabilitat no serà la d'aquells que empren els llurs talents, càrrecs i posició en fomentar la causa del mal quan podrien ésser apòstols del bé i conquerir-se una eterna glòria! Més els valdria no haver nascut!.—(Ernest Mirall).